

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118366488
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6118366488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5 proti žalovanému V. N. nar. XX.XX.XXXX, bytom X., B. XXXX/XX zastúpeného R.. S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., B. XXXX/XX, o zaplatenie 689,38 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. augusta 2020 č. k. 28Csp/56/2019 - 87 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 11. augusta 2020 č. k. 28Csp/56/2019 - 87 súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 689,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.02.2017 do zaplatenia. Výrokom II. konanie o vzájomnej žalobe žalovaného zastavil. Výrokom III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že mal preukázané, že právny predchodca žalobcu (Home Credit Slovakia, a.s.) uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4303076641 dňa 18.03.2013, na základe ktorej žalovanému poskytol spotrebiteľský úver na nákup spotrebného tovaru - rohovej sedacej súpravy. Súčasťou tejto zmluvy bola aj zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej žalovaný vyhlásil, že podpisom uzatvára zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne žiada právneho predchodcu žalobcu, aby mu v prípade zaslania platobnej karty zaslal návrh zmluvy o platobných službách a súhlasí s tým, že tento návrh môže byť akceptovaný aktiváciou karty. V tejto zmluve bolo uvedené RPMN, výška kreditného limitu vo výške 500 eur, ročná úroková sadzba a priemerná RPMN. Žalovaný túto časť zmluvy osobitne podpísal. Predmetné zmluvy súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala jednoznačné uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy o úvere, a to výšku úverového rámca, keďže táto mohla byť (a v danom konaní aj bola) zvýšená na čiastku stanovenú dlžníkom v telefonickom hovore, pri ktorom dochádza k aktivácii karty, a to až do tzv. maximálnej čiastky oznámenej žalovanému žalobcom. Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.1 zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej dospel k záveru, že možno bez pochybností konštatovať, že samotný text uvedený v úverovej zmluve č. 4303076641 týkajúci sa revolvingu a text jednotlivých zmluvných podmienok revolvingového úveru bol uvedený zjavne menším písmom ako iná časť tejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Toto dojednanie je uvedené v spodnej časti predtlačeneho tlačiva úverovej zmluvy drobným, voľným okom ťažko čitateľným písmom

a toto ustanovenie nie je žiadnym spôsobom oddelené, či inak vymedzené /napríklad veľkosťou, či hrúbkou písma/ od predchádzajúceho textu. Z tohto dôvodu považoval spornú zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú v zmysle § 53c OZ v znení účinnom od 01.06.2010 do 31.05.2014. Ďalej súd uvádza, že žalovanému po telefonickom hovore a aktivácii platobnej karty nebola doručená zmluva so všetkými náležitosťami predpísanými zákonom v písomnej forme a zmluvou označenou žalobcom ako zmluva č. 6309023267 žalovaný vôbec nedisponuje. Navyše RPMN uvedená v zmluve o úvere dňa 18.03.2013 nereflektovala skutočné hodnoty úveru, najmä výšku úverového rámca, ktorá bola navýšená až dňa 06.12.2013. Takémuto konaniu žalobcu preto nemožno poskytnúť právnu ochranu a dojednanie zmluvy o úvere je potrebné v zmysle § 39 Obč. zák. vyhodnotiť ako neplatné. Spôsob, akým mala byť uzavretá sporná zmluva o revolvingovom úvere, súd považuje za nekalú obchodnú praktiku - klamlivé konanie a opomenutie v zmysle § 7 zákona č. 250/2007 Z. z. Ak bolo uzavretie spornej zmluvy o revolvingovom úvere dosiahnuté prostredníctvom zákonom zakázaného konania dodávateľa, možno uzavrieť, že sporná zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom a teda je absolútne neplatná v zmysle § 39 Obč. zák. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere č. 6309023267 zo dňa 06.12.2013 je absolútne neplatná a žaloba nedôvodná, a preto ju súd v celom rozsahu zamietol. Keďže žalovanému bola na základe vyššie uvedeného neplatného právneho úkonu poskytnutá suma 1760 eur a žalovaný plnil celkovo sumu 1070,62 eur (v súlade s predloženým výpisom z účtu), žalobcovi by vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania. Námietku premlčania súd prvej inštancie posúdil v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že od okamihu, kedy žalobca žalovanému poskytol dňa 25.08.2015 (deň posledného čerpania) peňažné prostriedky na základe takejto neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere, začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia lehota nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Táto uplynula dňa 25.08.2017, pričom žaloba žalobcu bola podaná na súd až dňa 29.10.2018, teda po jej márnom uplynutí. Z uvedeného dôvodu je právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného je premlčané a žaloba je preto celkom nedôvodná. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v písomnom podaní zo dňa 20.06.2019 uviedol, že na podanej vzájomnej žalobe o neplatnosť zmluvy o úvere netrvá a berie ju späť, súd konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému priznal náhradu trov v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby a trovách konania podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že vyhovie žalobe eventuálne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že nerozporuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, avšak nesúhlasí s neplatnosťou právneho úkonu. Žalobca je toho názoru, že zmluva o revolvingovom úvere je platná a bola dojednaná na základe telefonického hovoru, ktorý inicioval žalovaný. Tento právny úkon nebol uzatvorený v písomnej forme - ale v ústnej forme - formou telefonického rozhovoru, čo preukázal zvukovým záznamom hovoru zo dňa 06.12.2013. Keďže právny úkon nebol uzatvorený v písomnej forme, ust. § 53c OZ nemožno podľa názoru žalobcu na prejednávany prípad aplikovať. Vzhľadom na vyššie uvedené sa nestotožňuje ani s tým, že je nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 689,38 € s prísl. premlčaný. Je podľa neho zrejmé, že v prípade, ak jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 29.01.2016 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.01.2016 t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.01.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade odo dňa 21.01.2016) a uplynula by najskôr dňa 21.01.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 29.10.2018 je toho názoru, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby.

3. Žalovaný navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny, stotožňuje sa s posúdením zmluvy ako absolútne neplatnej. Ku premlčacej dobe uviedol, že v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatenej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti,

pričom v danej veci bola posledná splátka uhradená 25.08.2015. Žalobca podal návrh dňa 29.10.2018, čo je po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

6. Odvolací súd k odvolacej námietke žalobcu, ktorá sa týka právneho posúdenia otázky neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere podotýka, že súd prvej inštancie k záveru o neplatnosti právneho úkonu dospel z dvoch od seba nezávislých dôvodov. Jednak z dôvodu, ktorý žalobca napáda, a to konštatovaného naplnenia podmienok neplatnosti zmluvy podľa § 53c Občianskeho zákonníka zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (text revolvingovej zmluvy uvedený v úverovej zmluve č. 4303076641 nečitateľným a menším písmom). Súd prvej inštancie však zmluvu o revolvingovom úvere považoval za neplatnú aj z iného dôvodu, a to z dôvodu zistenej nekalkej obchodnej praktiky - klamlivého konania a opomenutia v zmysle § 7 a § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. v dôsledku spôsobu, akým mala byť uzavretá zmluva o revolvingovom úvere.

7. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2014, nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení zákona č. 397/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008 do 30.04.2014, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom do 16.07.2014, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2014, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

8. Súd prvej inštancie popis skutku, v ktorom videl zakázanú nekalú obchodnú praktiku uviedol v ods. 49 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Odvolateľ voči uvedenému právnemu posúdeniu konania jeho právneho predchodcu ako nekalkej obchodnej praktiky v odvolaní osobitne významne nenamietal, uviedol len, že sa nestotožňuje s argumentáciou súdu, že právny predchodca vnútil žalovanému revolvingový úver, pretože žalovaný sám kontaktoval právneho predchodcu za účelom aktivácie úverovej karty, čiže si bol plne vedomý svojho konania .

10. K uvedenej argumentácii odvolateľa odvolací súd uvádza: Z účelu úveru výslovne uvedeného v zmluve o úvere je zrejmé, že žalovaný uzavretím zmluvy o úvere sledoval len získanie financií na úhradu kúpnej ceny na kúpu rohovej sedacej súpravy od predajcu ASKO-NÁBYTOK, spol. s r.o., ktorý zmluvu č. 4303076641, v ktorej bola aj zmluva o revolvingovom úvere, so žalovaným uzatváral. Nesledoval uzavretie iného právneho úkonu s právnym predchodcom žalobcu, a to uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Táto zmluva o revolvingovom úvere však vychádzajúc z jej umiestnenia a

umiestnenia podpisu klienta (bod 86 zmluvy) bola v predtlačí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uložená tak, že z toho vyplýva, že uzavretie zmluvy o úvere bolo podmienené uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný nemal možnosť uzavretie zmluvy o revolvingu v predtlačí zmluvy o úvere, o ktorú jedinú mal záujem, vylúčiť. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o vnútení revolvingového úveru žalovanému, a tým záveru o nekalej obchodnej praktike, ktorá ako zakázaná spôsobuje neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere ako celku.

11. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu,...

12. V dôsledku plnenia žalovanému právnym predchodcom žalobcu z neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie a žalobcovi právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka na námietku dlžníka. Žalovaný sa premlčania dovolal, súd prvej inštancie na ňu správne prihliadol a správne sa s ňou vypořiadal v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka, na základe čoho dospel k správne záveru o nemožnosti priznania tohto práva žalobcovi.

13. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

14. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

15. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplývajú žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).